

SĂRBĂTOAREA SFINȚILOR IOAN ȘI GHEORGHE HOZEVIȚII

Marți, 8/21 ianuarie 2020, Patriarhia a sărbătorit pomenirea Sfinților Ioan și Gheorghe Hozeviții cu o priveghere de toată noaptea la Sfânta lor Mănăstire, situată pe malul stâng al pârâului Horat, pe cursul său înspre Marea Moartă, lângă orașul Ierihon.

Sfinții Cinstiți au contribuit mult la renașterea vieții monastice din această Mănăstire: Ioan a fost episcop al Palestinei în secolul al IV-lea, iar Gheorghe a venit din Cipru și a renovat Mănăstirea din cenușă după incursiunea persană din 614 A.D.

Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a onorat Sărbătoarea prin oficierea Slujbelor, iar Egumenul Mănăstirii, Arhimandritul Constantin, i-a adresat următorul discurs:

Cu cinstitele sudori și sângiurile nevoinței

Cu suvoaiele lacrimilor și dumnezeieștii umilințe,

Sfinților Hozeviți, cei ce pustia cetate ați făcut-o,

Cu îndrăzneală rugați-vă lui Hristos,

Cu dumnezeiești daruri umplându-ne pe noi.

Preafericite Părinte și Stăpâne, împreună cu cinstita Voastră Sinodie,

Îi prăznuim astăzi pe Sfinții Ctitori ai străvechii Lavre Hozeva, cei care cu credință au urmat în viața lor toate câte cel între Sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur le spune la

începutul cuvântului său despre umilință și răbdare:

„Vă rog, frații mei, nu numai din cele prezente să credeți în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, ci și din cele viitoare. Cele prezente sunt lupta, strădaniile și arena. Cele viitoare însă sunt răsplățile, cununile și premiile. Așa cum luptătorul, atunci când este în arenă, trebuie să lupte în ciuda sudorilor, a prafului și a arșiței puternice, precum și în ciuda osteneții și a chinurilor, așa și cel drept, aici, în această viață, trebuie să îndure multe și toate să le suporte cu vitejie, dacă voiește să urce la ceruri și să primească acolo răsplata ostenețelor sale.”

Prin sfânta răbdare, despre care Pavel, Apostolul neamurilor, spune: „Suferința aduce răbdare și răbdarea încercare” (Romani 5, 3-4), au învins în lupta împotriva patimilor, au dobândit curăția și nepătimirea, au biruit lumea și secularizarea.

În plus, au vindecat, prin dragostea pentru Hristos pe care din belșug o au avut-o, rănilor semenilor lor, ale împreună-nevoitorilor, ale ucenicilor și ale mulțimilor de închinători. Dragostea pentru Domnul nostru Iisus Hristos, îndreptată către aproapele, fără trudă a slujit și din plin a ușurat nevoile semenilor.

Pe acești eroi ai răbdării, ai nevoinei minunate și negrăite și, mai ales, ai dragostei față de Hristos și față de oameni, îi vom prăznui iar prin sfânta Priveghere.

Preafericite Părinte și Stăpâne,

Bine ați venit!

Slujba de toată noaptea a fost oficiată de Preafericirea Sa, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Mitropolit Isihie al Kapitoliei și ÎPS Arhiepiscop Filumen al Pellei, împreună cu arhimandriți și preoți aghiotafiți din alte biserici, răspunsurile la strană fiind date de psalți dintr-un cor bizantin din Grecia.

Preafericirea Sa a ținut următoarea predică în fața celor prezenți:

„ Căci, câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați îmbrăcat” (Galateni 3:27), ne învață Sfântul Pavel.

Iubiți frați și surori în Hristos,

Sfinți Părinți și cucernici pelerini,

Astăzi Sfânta Mănăstire Hozeva, parte a districtului râului Iordanului, ne-a adunat pe toți pentru a cinsti pomenirea Sfântului nostru Părinte George Hozevitul în Doxologie și Euharistie.

Astăzi Sfânta Mănăstire Hozeva, împreună cu fiii săi dreپți și sfinți și, în special, Sfântul nostru Părinte Gheorghe, se bucură cu veselie deoarece cu Sfânta Epifanie a Mântuitorului nostru Iisus Hristos la râul Iordan, omenirea „a fost răscumpărată din întuneric și luminată de lumina cunoașterii dumnezeiești ”.

Părintele nostru Gheorghe a devenit părtaș și participant la această lumină a cunoașterii dumnezeiești, și anume a lui Hristos, prin „nevoințele sale dârze și continui” în pustiuul Hozevei, care face parte din pustia râului Iordan, unde Sfântul Ioan Botezătorul predica zicând: „Pocăiți-vă că s-a apropiat împărăția cerurilor.” (Matei 3: 1-2). „ Eu unul vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine; Lui nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte; Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc”(Matei 3:11).

Iar Cel care „botează cu Duh Sfânt și cu foc” nu este altul decât Hristos Care – potrivit mărturiei Sfântului Ioan Evanghelistul – „era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume” (Ioan 1: 9). Cu alte cuvinte, Hristos este lumina naturală, în timp ce Sfinții au primit lumina prin har, așa cum spune Sfântul Chiril al Alexandriei:

„[Hristos] este prin esență Lumina, El nu S-a împărtășit din ea prin har”. Fericitul nostru Părinte Gheorghe s-a făcut părtaș la această lumină prin har, după cum spune imnograful său: „Ridicatu-te-ai către lumina cea neapusă prealăudate, izbăvindu-te de întunericul vieții. Și stai înaintea Atotțiitorului și a luminii celei în trei sori, împreună cu cetele cele de sus, și te îndestulezi de lumina ce se trimite de-acolo, Fericite, și ne luminezi pre noi care te lăudăm pre tine”.

Sfânta noastră Biserică, dragi frați și surori, cinstește și se închină pomenirii Sfinților săi, pentru că strălucesc luminos și luminează cu strălucirea dumnezeiască care a ieșit din ei pe toți cei care au fost botezați în Hristos și s-au îmbrăcat în Hristos, „Unul născut Care din Tatăl S-a născut mai înainte de tot veacul; Lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut nu făcut, Cel de o ființă cu Tatăl prin care toate s-au făcut.” (Crezul)

Într-adevăr, dragi frați și surori, „Dumnezeu este minunat întru sfinții Săi” (Psalmul 67:36) și „minunate sunt mărturiile Sale” (118, 129) așa cum exclamă psalmistul. Și așa este, pentru că cetele dreptilor și ale sfinților Bisericii noastre sunt cetățenii care au primit vederea slavei lui Dumnezeu în ceruri împreună cu Sfinții Îngeri, așa cum propovăduiește Sfântul Pavel: „cetatea noastră este în ceruri” (Fil. 3:20). Un astfel de cetățean, și anume al cerurilor, a devenit Sfântul nostru Părinte Gheorghe pe care îl sărbătorim astăzi, care a cultivat pustia Iordanului la Hozeva, transformând pietrele sale într-un izvor sfânt al Duhului, din care o mulțime de sfinți, precum Ioan și Ioan cel Nou (din România) s-au adăpat cu băutura sa duhovnicească, așa cum spune Sfântul Pavel; „pentru că beau din piatra duhovnicească ce îi urma. Iar piatra era Hristos” (1 Corinteni 10: 4).

Sfinții strămoși ai lui Dumnezeu, Ioachim și Ana, au băut și ei din această „piatră duhovnicească ce îi urma” și au născut-o pe Prea Fericita Născătoare și Pururea Fecioară Maria, din

care S-a născut Domnul nostru Iisus Hristos, Care a fost botezat de Sfântul Ioan Botezătorul în râul Iordan.

Prin mijlocirea dreptilor Părinților noștri hozeviți purtători de Dumnezeu, și mai ales a Sfântului Gheorghe, suntem chemați să bem din acea „băutură duhovnicească”. Și, împreună cu imnograful, să spunem: „Lumina cea de sineși luminată, cea luminătoare ce luminează pre oameni, Tu fiind Iisuse al meu, în râurile Iordanului botezându-te, cu totul ai strălucit lumina cea de o ființă cu Tatăl. Întru care toată lumea luminându-se, Hristoase, strigând Ție: Bine ești cuvântat Cel Ce Te-ai arătat, Dumnezeul nostru, slavă Ție ”.

Privegherea de toată noaptea a fost urmată de o masă oferită de părintele stareț, Arhimandritul Constantin și de călugării săi.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/fsoJxJ-IS9A>

<httpv://youtu.be/ThVB7FxywGA>